

- je tento orgán povinen vyslechnout provozovatele, kterým se taková opatření ukládají, s výjimkou případu, kdy si naléhavost stavu životního prostředí vyžaduje okamžitý zásah ze strany příslušného orgánu;
 - je výše uvedený orgán rovněž povinen vyzvat zejména osoby, na jejichž pozemku se mají tato opatření provádět, aby předložily svá vyjádření, a tato vyjádření zohlední a
 - tento orgán musí přihlédnout ke kritériím uvedeným v bodě 1.3.1 přílohy II směrnice 2004/35 a uvést ve svém rozhodnutí důvody, na nichž se jeho volba zakládá, a případně důvody, které mohou ospravedlnit to, že nemusel nebo nemohl být proveden důkladný přezkum zohledňující výše uvedená kritéria, například z důvodu naléhavosti stavu životního prostředí.
- 2) Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, nebrání směrnice 2004/35 vnitrostátní právní úpravě, která příslušnému orgánu dovoluje, aby provozovatelům, kterých se týkají opatření k nápravě škod na životním prostředí, výkon práva užívat jejich pozemky podmínil tím, že provedou práce vyžadované těmito opatřeními, a to i tehdy, když uvedené pozemky nejsou dotčeny těmito opatřeními z důvodu, že již byly předmětem dřívějších „sanačních“ opatření, nebo že nikdy nebyly znečištěny. Takové opatření však musí být odůvodněno cílem zabránit zhoršení stavu životního prostředí v místech, kde jsou výše uvedená opatření prováděna, nebo podle zásady obezřetnosti cílem předejít vzniku nebo opětovnému výskytu dalších škod na životním prostředí na výše uvedených pozemcích provozovatelů přilehlých k celému mořskému břehu, který je předmětem výše uvedených nápravných opatření.

(¹) Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. března 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Itálie) — Attanasio Group Srl v. Comune di Carbognano

(Věc C-384/08) (¹)

(„Články 43 ES a 48 ES — Regionální právní úprava, která stanoví povinné minimální vzdálenosti mezi čerpacími stanicemi pohonných hmot — Pravomoc Soudního dvora a přípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce — Svoboda usazování — Omezení“)

(2010/C 113/14)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Attanasio Group Srl

Žalovaný: Comune di Carbognano

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy, která stanoví povinné minimální vzdálenosti mezi čerpacími stanicemi pohonných hmot, s články 43, 48, 49 a 56 ES a se zásadami Společenství týkajícími se hospodářské soutěže a zákazu diskriminace.

Výrok

Článek 43 ES nazíraný ve spojení s článkem 48 ES je třeba vykládat v tom smyslu, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví povinné minimální vzdálenosti mezi čerpacími stanicemi pohonných hmot, představuje omezení svobody usazování zakotvené Smlouvou. Za takových okolností, jako jsou okolnosti sporu v původním řízení, není patrné, že by takové omezení bylo odůvodněno cíli ochrany bezpečnosti silničního provozu, životního prostředí a veřejného zdraví nebo cílem racionalizace služeb, k ověření čehož je v případě potřeby příslušný předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 4. března 2010 — Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-496/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Úředníci — Úspěch ve vnitřních výběrových řízeních na změnu kategorie podle starého služebního řádu — Vstup v platnost nového služebního řádu — Přejícná pravidla pro zařazení do platové třídy — Námitka protiprávnosti — Nabytá práva — Legitimní očekávání — Rovné zacházení — Zásada řádné správy a povinnost jednat s náležitou péčí“)

(2010/C 113/15)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Další účastníci řízení: Evropský parlament (zástupci: L. G. Knudsen a K. Zejdová, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a K. Zieleškiewicz, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) ze dne 18. září 2008, *Angé Serrano v. Parlament* (T-47/05), kterým Soud zamítl žalobu navrhovatelů směřující ke zrušení individuálních rozhodnutí o zařazení do platové třídy přijatých na základě přechodných opatření stanovených v příloze XIII a zejména článku 2 služebního řádu úředníků Evropských společenství, ve znění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004 (Úř. věst. L 124, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 130) — Zrušení, po vstupu nového služebního řádu v platnost, zařazení do platové třídy v důsledku úspěchu ve vnitřním výběrovém řízení, ke kterému došlo na základě starého služebního řádu — Zachování právního zájmu na podání žaloby navzdory zrušení napadených rozhodnutí — Zásady nedotknutelnosti nabytých práv a ochrany legitimního očekávání — Zásada rovného zacházení

Výrok

- 1) *Hlavní kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Vzájemný kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 3) *Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau a Francisco Javier Solana Ramos, Evropský parlament a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. března 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny — Polská republika) — Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie v. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Věc C-522/08) (¹)

(„Elektronické komunikace — Telekomunikační služby — Směrnice 2002/21/ES — Směrnice 2002/22/ES — Podmínění uzavření smlouvy o poskytování služeb uzavřením smlouvy o poskytování dalších služeb — Zákaz — Širokopásmový internet“)

(2010/C 113/16)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie

Žalovaný: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Naczelny Sad Administracyjny — Výklad článku 95 Smlouvy o ES, jakož i třináctého bodu odůvodnění a článků 5 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 7; Zvl. vyd. 13/29, s. 323), ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337), prvního a 28 bodu odůvodnění, čl. 1 odst. 3 a článků 3, 7, 8, 14, 15, 16 a 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349) a 26 bodu odůvodnění, jakož i článků 16 a 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367) — Vnitrostátní právní úprava zakazující všem poskytovatelům telekomunikačních služeb podmínit uzavření smlouvy o poskytování služeb zakoupením jiné služby — Podmínění uzavření smlouvy o poskytování služeb širokopásmového přístupu na internet uzavřením smlouvy na telefonní služby

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 57 odst. 1 bod 1 zákona o telekomunikacích (ustawa — Prawo telekomunikacyjne) ze dne 16. července 2004, ve znění použitelném na skutkové okolnosti v původním řízení, která zakazuje podmínit uzavření smlouvy o poskytování služeb tím, že koncový uživatel uzavře smlouvu o poskytování dalších služeb.

Nicméně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice